

Karen Namtok at Music Khlonglanpattana Sub-district Khlonglan District Kamphaengphet Province¹

Chinnapat Taipanich²
Kanjana Intarasunanon³

Received: May 5, 2013

Accepted: May 20, 2013

Abstract

This research aims to study the culture and the music of Karen Nam Tok in Khlonglan pattana sub-district, Khlonglan district, Kamphaengphet province. The research uses the ethnomusicology methodology as a way to study. All information is compiled from community, interviewing and analyzing information in fieldwork during May 2012 until April 2013. The results of this study show that culture and music of Karen Nam Tok are parts of their lives which cannot be separable. From birth to death, their unique rituals can be observed. They believe in supernatural power and house spirits. They also believe that everyone has their own morale which watch over and make their lives happy. So, they have the ritual inviting the protecting spirit to return to the body. Karen Nam Tok has a form of language different from other races. They have the wisdom to use a variety of natural materials in daily life. For example, the roof with Tan leaves, fill water in bamboo tube or build house's floor and wall with bamboo. Furthermore, they use Pyasatbrn to make Ter-Nah instrument, weave to make equipment for traditional games with a simple devices. In a research area, a unique instrument of Karen Nam Tok is Ter-Nah. Ter-Nah is an instrument played since ancient times. It is played for entertaining or making music for couples singing in wedding ceremonies. Another form of Karen Nam Tok music consists of tom-tom (Poh-Der), cymbals (Jwaa) and gong (Moh). All of them are played for entertaining, gathering people and leading traditional parade ceremony. For the lyrics, they call Tar-Dor-Tor, consisting of many songs (Tar) which have different lyrics. Each song will be sung in proper time. Thus, the culture and the music of Karen Nam Tok in Khlonglanpattana sub-district, Khlonglan district, Kamphaengphet province are descendent heritages indicating a strength in culture and pride in ethnic of Karen Nam Tok.

Keywords: Karen Namtokat, Music of Karen Namtokat, Culture of Karen Namtokat

¹ Thesis for the Master Degree was funded by Graduate School Srinakharinwirot University

² Graduate Student, Master of Fine Arts Degree in Ethnomusicology at Srinakharinwirot University,
E-mail : numniab@hotmail.com

³ Associate Professor in Fine Arts Degree in Ethnomusicology at Srinakharinwirot University

ดนตรีกะเหรี่ยงน้ำตก ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร¹

นายชินพัฒน์ ไทพาณิชย์²

กาญจนา อินทรสุวานนท์³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวัฒนธรรมและดนตรีที่เกี่ยวข้องกับชาวกะเหรี่ยงน้ำตก ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร โดยใช้วิธีการศึกษาทางมานุษยดุริยางควิทยาเป็นแนวทางการศึกษา เก็บข้อมูลทั้งหมดจากการชุมชน สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการลงภาคสนามตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2555 จนถึงเดือนเมษายน 2556 ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมและดนตรีของชาวกะเหรี่ยงน้ำตก เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและสังคมชาวกะเหรี่ยงอย่างเหนียวแน่นจนแยกกันไม่ออกตั้งแต่เกิดจนตายเห็นได้จากประเพณี พิธีกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ของชนเผ่าที่มีความเชื่อในเรื่องของอำนาจนอกเหนือธรรมชาตินับถือผีบ้านผีเรือน เชื่อในเรื่องของขวัญว่าทุกคนมีขวัญประจำกายที่คอยปกป้องคุ้มครองให้ชีวิตมีความสุขจึงเกิดพิธีกรรมผูกข้อมือเรียกขวัญ และชาวกะเหรี่ยงน้ำตกยังมีรูปแบบของภาษาที่แตกต่างจากกะเหรี่ยงเผ่าอื่น มีภูมิปัญญาด้านการเลือกสรรวัสดุธรรมชาติมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างหลากหลายเช่นใช้ใบเตยมุงหลังคาบ้านนำกระบอกไม้ไผ่มาใส่น้ำ หรือทำพื้นบ้าน และฝาบ้าน นำต้นตีนเป็ดมาทำเครื่องดนตรีตะโพน การทอผ้าด้วยอุปกรณ์ง่าย ๆ รวมไปถึงการทำอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ ในพื้นที่วิจัย เครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของกะเหรี่ยงน้ำตกคือ ตะโพนซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่มีมาตั้งแต่โบราณใช้เล่นเพื่อความบันเทิงหรือเล่นประกอบเพลงร้องโต้ตอบในงานแต่งงานดนตรีอีกรูปแบบหนึ่งคือวงกลองยาวที่ประกอบด้วยกลองยาว(ป้อเดอ) ฉาบ(จั่ว) โหม่ง(ไม้)จะใช้บรรเลงเพื่อการบันเทิงเรียกรวมคน และนำขบวนแห่พิธีทำบุญตามประเพณี สำหรับบทเพลงร้องโต้ตอบชาวกะเหรี่ยงน้ำตกเรียกว่า ทาเตาะเตาะ ประกอบไปด้วยเพลง (ทา) ที่มีเนื้อร้องแตกต่างกันไป เพลงแต่ละเพลงจะนำไป ใช้ร้องตามโอกาสที่เหมาะสม เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมและดนตรีชาวกะเหรี่ยงน้ำตก ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นมรดกที่ถูกสืบทอดต่อกันมาช้านาน จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและความภาคภูมิใจในความเป็นชาติพันธุ์ของชาวกะเหรี่ยงน้ำตก

คำสำคัญ: ชาวกะเหรี่ยงน้ำตก, ดนตรีชาวกะเหรี่ยงน้ำตก, วัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยงน้ำตก

¹ รายงานการวิจัย ได้รับทุนสนับสนุนจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

² นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขามานุษยดุริยางควิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร E-mail : numniab@hotmail.com

³ อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขามานุษยดุริยางควิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

บทนำ

มนุษย์มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่หลากหลายตามสถานการณ์ต่างๆ อาทิอารมณ์ดีใจ เสียใจ ผิดหวังหรือสมหวัง ซึ่งการแสดงออกทางอารมณ์นี้ขึ้นอยู่กับสุนทรียะในด้านต่างๆอันประกอบไปด้วย สุนทรียะด้านดนตรี สุนทรียะด้านศิลปะ สุนทรียะด้านภาษา ซึ่งสามารถนำมา บูรณาการกันได้ เพราะสุนทรียะด้านดนตรีและสุนทรียะด้านภาษา เป็นมูลเหตุของดนตรีกับเพลงร้องที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ตอบสนองความต้องการของคนในสังคม

สภาพของมนุษย์ที่ได้สร้างสุนทรียะทางด้านดนตรีและภาษาเพื่อสนองความต้องการ ในหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะด้านจิตใจและสังคม ด้านจิตใจดนตรีได้ถูกนำมาใช้เพื่อสร้างความรื่นเริงบันเทิงใจ การผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน การเกี่ยวพาราฮี เป็นต้น ด้านสังคม ดนตรีมีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ทั้งนี้การที่มนุษย์ได้นำดนตรีพิธีกรรมเข้าไปประกอบในโอกาสต่างๆ นั้น ก็เพื่อต้องการใช้ดนตรีเป็นสื่อในการติดต่อกับสิ่งที่ลึกลับเหนือธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นเทพเจ้า เทวดา ฟาดิน แม้กระทั่งผีบรรพบุรุษ ดังนั้นเสียงของดนตรีจึงได้ซึมซับเข้าไปอยู่ในวิถีชีวิตของมนุษย์อย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้

ดนตรีพิธีกรรมเป็นดนตรีที่บรรเลงประกอบในพิธีกรรมต่าง ๆ ทั้งทางด้านศาสนา ด้านความเชื่อ ด้านวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น การบวงสรวงเทพเจ้า การขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อสนับสนุนพิธีกรรมนั้นๆให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น และสื่อให้ผู้ร่วมพิธีได้รับรู้ว่าขณะนั้นพิธีการดำเนินถึงขั้นตอนใดแล้ว โดยบทบาทหน้าที่ของดนตรีพิธีกรรม

มีทั้งบทบาทด้านความเชื่อ ความบันเทิง ด้านการสื่อสาร ด้านฐานะทางสังคม และบทบาทด้านการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม (ณัฐนิช นักปี. 2554:126)

มานุษยดุริยางควิทยา (Ethnomusicology)เป็นการศึกษาดนตรีที่กำลังดำเนินไปในปัจจุบัน มีอยู่ในปัจจุบันโดยศึกษาตัวดนตรี แนวคิดทางดนตรีของผู้คน การสร้างดนตรี การใช้ดนตรี การดำรงอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของดนตรีในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยมุ่งศึกษาภาคสนามเป็นสำคัญซึ่งเป็นการศึกษาที่ไม่ตายตัวและไม่มีวันจบสิ้นเนื่องจากดนตรีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สรุปได้ว่า วิชามานุษยดุริยางควิทยามุ่งศึกษาเรื่องราวทางดนตรีของมนุษย์อย่างลึกซึ้งทั้งในด้านตัวดนตรีและด้านวัฒนธรรมและเป็นการศึกษาดนตรีที่ยังมีชีวิตอยู่ในภาพรวมของธรรมชาติการสร้างสรรคของมนุษยชาติและรวมทั้งเป็นการอธิบายข้อเท็จจริงทางดนตรีในแง่ของเนื้อหาทางสังคมและวัฒนธรรมทั้งวัฒนธรรมเดี่ยวๆและวัฒนธรรมที่ประสมประสานกันระหว่างมนุษย์กลุ่มต่างๆ (ปัญญา รุ่งเรือง. 2544:5)

ดนตรีของชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มไหนในประเทศไทยอย่างเช่น ชาวเผ่ากะเหรี่ยง เป็นดนตรีที่แฝงเรื่องของจิตวิญญาณและมีเพื่อรับใช้ท้องถิ่นอย่างแท้จริง มีความเป็นพื้นบ้านที่เกิดจากภูมิปัญญาของกลุ่ม จากบรรพบุรุษสืบทอดสู่ลูกหลานรับสืบทอดมาโดยการร้องรำ และบรรเลงดนตรีที่สร้างขึ้นเอง ตามวัสดุท้องถิ่น ความเป็นพื้นบ้านจึงแสดงออกมาทางดนตรีได้อย่างชัดเจน (จรัญ ภาณุจนประดิษฐ์. 2547: 2)

ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ของผู้คนที่อาศัยอยู่บนประเทศไทยนั้นมียุคหลายเผ่าพันธุ์ซึ่งแสดงออกทางสุนทรียะในด้านต่าง ๆที่แตกต่างกัน

โดยสิ้นเชิงชาติพันธุ์ในประเทศไทยประกอบไปด้วยชาวไทยภูเขา 9 กลุ่ม คือ เมียน ม้ง กะเหรี่ยง อาข่า ลาหู่ ลีซู ลัวะ ขมุและมลาบรี

กะเหรี่ยง หรือ คาเรน (Karen) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่ง เดิมอาศัยอยู่แถบบริเวณต้นแม่น้ำสาละวินของพม่า ต่อมาได้อพยพเข้าสู่ประเทศพม่าและไทย มีภาษาพูดเรียกว่าภาษากะเหรี่ยง

การแต่งกาย ศิลปะ การแสดง และประเพณีต่างๆ ในส่วนของชนเผ่ากะเหรี่ยงจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ปกาเกอญอ(สกอว์) โพล่ง (โปว์) ตองสู้ (ปะโอ) บะแก (บะเว) ซึ่งกะเหรี่ยงสกอว์หรือปกาเกอญอ เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดที่อพยพเข้ามาอาศัยในเขตแดนไทยนับเนื่องมาก็หลายร้อยปี ซึ่งส่วนหนึ่งได้มาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดกำแพงเพชรที่หมู่ 18 บ้านกะเหรี่ยงน้ำตก ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร ทำให้เรียกกันติดปากว่ากะเหรี่ยงน้ำตก

กะเหรี่ยงน้ำตก มีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับดนตรีและเพลงร้อง เครื่องดนตรีที่ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ เตอะน่า รวมไปถึงวงกลองยาวที่ใช้เล่นในพิธีงานมงคลต่างๆซึ่งมีเครื่องดนตรี 3 ชิ้น ได้แก่ กลองยาว (ป้อเดอ) ฉาบ (จั่ว) โหม่ง(โม) ส่วนเพลงร้องมีการร้องเพลงที่เรียกว่า ทาเดาะเพาะ ซึ่งเป็นการร้องที่มีแบบแผน มีการกำหนดชนิดของเพลงว่า เพลงใดควรร้องในงานอะไร เพลงที่ร้องในงานแต่งงานหรืองานศพจะนำมาร้องในบ้านหรือบริเวณที่ไม่มีเหตุจำเป็นไม่ได้ แต่ถ้ามีใครร้องขึ้นมาโดยบังเอิญจะต้องเลี้ยงผีโทะซังคมกะเหรี่ยงโดยทั่วไป เป็นสังคมที่อยู่ตามป่าเขา ห่างไกลจากความเจริญ การพักผ่อนหรือความบันเทิงของกะเหรี่ยง จึงอยู่ที่การสนทนาปราศรัยกันตอนกลางคืนเมื่อกลับจากทำงานในไร่แล้ว มีการร่วมวงฟังนิทานและเรื่องเล่าของชนเผ่า

นอกจากนี้หนุ่มสาวที่เป็นโสดจะมีการพบปะเกี่ยวพาราสีกันตอนกลางคืนในบ้านของฝ่ายหญิง ซึ่งต้องเป็นหนุ่มสาวที่ชอบพอกันจริง ๆ เท่านั้น การเกี่ยวพาราสีจะไม่มีการล่วงเกินกันเป็นอันขาดเพราะถ้าใครท้องในขณะที่ยังแต่งชุดขาว (เขวา) ถือว่ามีความผิดอย่างร้ายแรง

ในยุคปัจจุบันที่มีความทันสมัยของเทคโนโลยีและความก้าวหน้าของสหวิทยาการจึงทำให้เยาวชนกะเหรี่ยงส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งเป็นมรดกอันล้ำค่าที่แสดงถึงความเป็นชาติพันธุ์ของมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนเผ่าที่มีอยู่ในจังหวัดกำแพงเพชร ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยได้เห็นพิธีกรรมและการแสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในรูปแบบต่างๆของชนเผ่าในงานเทศกาลต่างๆที่จังหวัดจัดขึ้นหลายครั้ง จึงเป็นเหตุทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับ สภาพทั่วไปของหมู่บ้านกะเหรี่ยงน้ำตก ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ดนตรี ลักษณะดนตรีและบทเพลงร้องของกะเหรี่ยงน้ำตก ที่มี เอกลักษณ์อันงดงามตามหลักของ มานุษยดุริยางควิทยาเพื่ออนุรักษ์และสืบทอดดนตรีกะเหรี่ยงที่มี ความสำคัญและเป็นประโยชน์ทางวัฒนธรรมสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงน้ำตก ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร
2. เพื่อศึกษาดนตรีชาวกะเหรี่ยงน้ำตก ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร

การศึกษาดนตรีกะเหรี่ยงน้ำตกในพื้นที่ ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัด กำแพงเพชร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการศึกษาจากเอกสาร การสัมภาษณ์และลงภาคสนาม เพื่อศึกษาประเด็นตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยมีการดำเนินการวิจัยเป็นลำดับดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลและเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งการศึกษาต่าง ๆ
2. การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยได้เข้าไปสำรวจในพื้นที่ ที่ต้องการโดยเลือกพื้นที่ในเขต ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร สอบถามข้อมูลสภาพทั่วไปทั้งทางด้านวัฒนธรรม ดนตรี ศิลปะ รวมไปถึงข้อมูลจากศิลปินพื้นบ้านที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ในการรวบรวมข้อมูล ดังนี้
 1. สมุดบันทึก ผู้วิจัยได้ใช้ในการจดบันทึกเก็บรวบรวมข้อมูลที่พบเห็น รวมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์
 2. เครื่องบันทึกเสียง sony, iphone4s,5 ผู้วิจัยใช้บันทึกเสียงการร้องเพลง เครื่องดนตรี รวมไปถึงการสนทนาต่าง ๆ และการสัมภาษณ์
 3. กล้องถ่ายรูปดิจิทัล
 4. กล้องถ่ายวีดิทัศน์ เพื่อใช้ในการบันทึกภาพเคลื่อนไหว รวมทั้งพิธีกรรมต่าง ๆ
 5. Tuner ใช้เพื่อวัดระดับเสียง (Pitch) ของเครื่องดนตรี

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้ทำการจัดทำข้อมูล โดยนำข้อมูลมาตรวจสอบด้วยวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากงานสนามมาตรวจสอบโดยเชื่อมโยงกับข้อมูลเอกสารที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
2. ถอดข้อมูลจากแถบบันทึกเสียง เป็นลายลักษณ์อักษร
3. นำข้อมูลเพลงร้องที่ได้จากการบันทึกเสียงมาถอดเป็นคำพูดโดยเขียนเป็นคำอ่านและแปลเป็นภาษาไทย โดยผู้มีความรู้ด้านภาษากะเหรี่ยงเป็นอย่างดี คือ นางดารารวรรณ ขอบพนา อายุ 19 ปี ซึ่งเป็นลูกสะใภ้ของคุณ พะชะนุย คามภูผา และ นางสุภาพร แสงแก้ว ครูชำนาญการพิเศษ วิชาภาษาไทยโรงเรียนชุมชนบ้านคลองลานได้ตรวจสอบด้วยการฟังหลายๆ ครั้ง แล้วจึงนำไปตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิประกอบการเขียนอีกครั้ง เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนของข้อมูล และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและใกล้เคียงกับข้อมูลจริงมากที่สุด
4. ประมวลข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง
5. นำข้อมูลมาตรวจสอบแก้ไข เรียบเรียงเนื้อหาโดยนำมาเรียงลักษณะพรรณนาบรรยายและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามเป็นหลัก ใช้ข้อมูลจากเอกสารงานวิชาการงานวิจัย ตำราหนังสือวิชาการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลสนับสนุน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 วัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงน้ำตก

1. ประวัติความเป็นมาของชนชาติกะเหรี่ยง

จากการศึกษาประวัติของชาวไทยภูเขาพบว่า มี 9 กลุ่มที่ประกอบด้วย กะเหรี่ยง ม้ง เมี่ยน

อาข่า ลาหู่ ลีซู ลัวะ ชมุ และมลาบรี(ผิตรงเหลือง) กระเหรี่ยงเป็นชนชาติเก่าแก่อยู่ในตระกูลจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan) ตามสายของชนชาติโลโล หรือ หลอ หลอ (lolo) และอยู่ในสาขาของกลุ่มทิเบต-พม่า (Tibet Burma) กระเหรี่ยงออกเป็น 4 กลุ่ม 1.กระเหรี่ยงสะกอ (Skaw) 2.กระเหรี่ยงโปว์ (P'wo) 3.กระเหรี่ยงตองสู (Thung Tsu) 4.กระเหรี่ยงพะโคกระเหรี่ยงบเว (B'Ghwe) หรือกระเหรี่ยงคยา ส่วนกระเหรี่ยงที่อาศัยในตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชรคือกระเหรี่ยงสะกอ (Sgaw Karen) คนไทยในภาคเหนือเรียกกระเหรี่ยงสะกอว่า “ยางขาว” ส่วนกระเหรี่ยงสะกอเรียกตัวเองว่า ปากะญอ

2. ประวัติหมู่บ้านกระเหรี่ยงน้ำตก

หมู่บ้านกระเหรี่ยงน้ำตกปัจจุบันตั้งอยู่ที่บ้านน้ำตกหมู่ที่ 18 ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร เดิมเป็นพื้นที่หมู่ที่ 2 ชื่อบ้านสวนส้ม ชาวกระเหรี่ยงส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนเรียงรายริมธารน้ำตกคลองลานจึงเรียกกันว่ากระเหรี่ยงน้ำตกคลองลานต่อมาเรียกสั้น ๆ จนติดปากว่า กระเหรี่ยงน้ำตก

3. วิถีชีวิตชาวกระเหรี่ยงน้ำตก

ความเป็นอยู่ของชาวกระเหรี่ยงน้ำตกนั้นมีความน่าสนใจและมีความแตกต่างจากชนเผ่าอื่นอยู่มาก ดังที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เป็นหัวข้อดังนี้

3.1 สภาพบ้านเรือน ชาวกระเหรี่ยง ออกแบบบ้านได้เหมาะสมกับภูมิประเทศตัวบ้านสร้างด้วยวัสดุที่หาได้ง่ายจากท้องถิ่น คือ ไม้ไผ่ หลังคามุงด้วยใบต่น เสาจะใช้ไม้จริงซึ่งเป็นไม้เนื้อแข็งมาทำโครงสร้างบ้าน บ้านทุกหลังมักมีใต้ถุนเรือนเพื่อใช้เป็นพื้นที่นั่งเล่น และทำกิจกรรมประจำวันเช่น ตำข้าว ผ่าฝืน เลื่อยไม้ ทอผ้า บางส่วนใช้เป็นคอกสัตว์เช่น หมู ไก่

3.2 ศาสนาและความเชื่อ ชาวกระเหรี่ยงน้ำตก ทั้งหมู่บ้านนับถือศาสนาพุทธ มีความเชื่อในเรื่องของอำนาจนอกเหนือธรรมชาตินับถือผีบ้านผีเรือน เชื่อในเรื่องขวัญว่าทุกคนมีขวัญประจำกายที่คอยปกป้องคุ้มครองให้ชีวิตมีความสุขจึงเกิดพิธีกรรมผูกข้อมือเรียกขวัญ

3.3 สถาบันครอบครัวและเครือญาติ

ชาวกระเหรี่ยงจะยึดมั่นในเรื่องผัวเดียวเมียเดียวไม่นิยมหย่าร้างให้อ่านาจฝ่ายหญิงเป็นใหญ่ในบ้านเมื่อแต่งงานฝ่ายชายจะเข้าไปอยู่บ้านฝ่ายหญิงเพื่อช่วยทำมาหากินจนกว่าจะมีลูกเขยคนใหม่จึงจะแยกออกไปสร้างบ้านใหม่และให้ความเคารพผู้อาวุโสและส่วนใหญ่ลูกสาวคนสุดท้ายต้องจึงเป็นผู้ได้รับมรดก เช่น ที่นาและวัวควายมากกว่าพี่น้อง ซึ่งจะไม่มีการอิจฉาริษยากันเลย ครอบครัวใดที่ไม่มีลูกสาว ลูกชายก็จะทำหน้าที่แทน บ้านใดที่แม่บ้านเสียชีวิตลง ต้องรื้อบ้านทิ้งแล้วสร้างใหม่ เพื่อลูกสาวที่แต่งงานแล้วจะได้ประกอบพิธีกรรม เลี้ยงผีบรรพบุรุษได้ (ประวิตร โพธิอาศน์ 2527)

3.4 ภาษา ชาวกระเหรี่ยงมีภาษาพูดเป็น

ของตนเอง ภาษากระเหรี่ยงที่ใช้ในหมู่บ้านกระเหรี่ยงน้ำตกมีพยัญชนะ ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป 25 ตัว (จากดั้งเดิมมี 35 ตัว) รูปสระมี 9 ตัว วรรณยุกต์มี 5 ตัวใช้ภาษากระเหรี่ยงสื่อสารในหมู่บ้าน ชาวกระเหรี่ยงที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีไม่สามารถอ่านหรือเขียนภาษากระเหรี่ยงได้

3.5 พิธีกรรม ชาวกระเหรี่ยงน้ำตกมี

ความเชื่อในเรื่องของจิตวิญญาณ สิ่งเหนือธรรมชาติและเชื่อเรื่องขวัญที่สืบทอดมายาวนานจากบรรพบุรุษในรูปแบบของพิธีกรรมซึ่งเป็นการกระทำที่คาดหวังไว้ถ้าทำสำเร็จจะเกิดความสุขสบายใจมีกำลังใจ

ที่จะดำเนินชีวิตต่อไปพิธีกรรมจะเน้นที่จิตใจเป็นสำคัญเช่น

3.5.1. พิธีกรรมการเกิด ชาวกะเหรี่ยงน้ำตกเชื่อว่าเด็กที่เกิดใหม่ จะต้องนำรกไปแขวนบนต้นไม้ใหญ่และห้ามตัดต้นไม้ต้นนั้นถ้าตัดเด็กจะล้มป่วยหรือตาย การตั้งชื่อจะตั้งตามลักษณะของเด็กโดย ผู้อาวูโสฝ่ายมารดา มีคำแสดงถึงเพศ เช่น เด็กผู้หญิงจะต้องมีชื่อ หน่อ หรือ มี เด็กผู้ชายจะมีชื่อ พา หรือ แห และถ้าเป็นลูกคนโตต้องเจาะหู ถ้าไม่เจาะน้อง ๆ จะเจาะไม่ได้

3.5.2 พิธีกรรมการแต่งงาน หนุ่มสาวชาวกะเหรี่ยงน้ำตกมีอิสระในการเลือกคู่ครองไม่นิยมแต่งงานกับคนนอกกลุ่ม ฝ่ายหญิงเป็นคนเสนอฝ่ายชายซึ่งจะเรียกสินสอดเป็นเงิน 1 บาทมีความเชื่อสัจธรรมแบบผัวเดียวเมียเดียวฝ่ายชายจะยกย่องให้ฝ่ายหญิงเป็นใหญ่เพราะฝ่ายหญิงเป็นผู้ทำอาหารและงานบ้านส่วนฝ่ายชายจะออกไปทำงานหารายได้เข้าบ้าน

3.5.3 พิธีกรรมการตาย เมื่อมีคนตายมีความเชื่อว่าจะต้องนำศพไปฝังในวันนั้น และจะทำพิธีเชิญวิญญาณกลับมาที่บ้านเพื่อทำพิธีส่งวิญญาณ เป็นเวลา 3 วันโดยพิธีจะถือว่าเป็นวันจริงที่หนุ่มสาวจะมาร้องเพลงโต้ตอบเกี่ยวพาราสิกันเพราะกะเหรี่ยงเชื่อว่าถ้ามีโรคระบาดเสียชีวิต คนที่ตายไปแล้วจะไปเกิดใหม่ไม่ได้และมีความเชื่อถ้าผู้ตายเป็นฝ่ายหญิงจะต้องรื้อบ้านทิ้ง แต่ปัจจุบัน ปรับมาเป็นรื้อส่วนใดส่วนหนึ่งของบ้านเท่านั้น

3.5.4 พิธีกรรมวันขึ้นปีใหม่ เมื่อถึงวันขึ้นปีใหม่ชาวกะเหรี่ยงน้ำตกจะมีพิธีการผูกข้อมือเรียกขวัญทุกคน ในครอบครัวและอวยพรให้กันและกันโดยผู้อาวูโสเป็นผู้กำหนดวัน พิธีการจะทำการทั้งหมด 3 วัน 2 คืน วันแรกจะมีพิธีจุดเตาไฟในบ้าน ทำขนม

แดงกา ข้าวเหนียวต้มห่อ เข้ามืดวันที่สองเป็นพิธีผูกข้อมือเรียกขวัญทุกคนในครอบครัวในระยะเวลาทั้ง 3 วันห้ามคนในบ้านไปค้างคืนนอกบ้าน

3.5.5 พิธีกรรมทำบุญไหว้เจดีย์ ชาวกะเหรี่ยงน้ำตกมีความศรัทธาว่าเป็นการทำบุญที่ยิ่งใหญ่จะมีพิธีไหว้เจดีย์ปีละ 2 ครั้ง ๆ ที่ 1 ทุกวันเพ็ญเดือน 3 วันมาฆบูชา เป็นการไหว้เจดีย์วัดพระบรมธาตุ ตำบลนครชุม อำเภอเมือง กำแพงเพชรซึ่งพญาตะก่าและพะโป้พ่อค้าไม้ชาวกะเหรี่ยงเป็นผู้บูรณปฏิสังขรณ์เป็นเจดีย์แบบพม่า ส่วนครั้งที่ 2 จะมีพิธีไหว้เจดีย์ทรายจำลองที่ทำขึ้นที่บ้านวันกะสังขีในวันเพ็ญเดือน 5 การไหว้เจดีย์ทั้ง 2 ครั้งทำเพราะเชื่อว่าเป็นการถ่ายบาป ระลึกถึงพระพุทธเจ้า คุณงามความดีและทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ

ภาพที่ 1 การไหว้เจดีย์วัดพระบรมธาตุนครชุม จังหวัดกำแพงเพชร ในวันเพ็ญเดือน 3 ถ่ายโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556

ตอนที่ 2 ดนตรีชาวกะเหรี่ยงน้ำตก

1. ประวัติความเป็นมาของดนตรีชาวกะเหรี่ยงน้ำตก

ดนตรีจะสอดแทรกอยู่ในพิธีกรรมต่างๆ ของชาวกะเหรี่ยงน้ำตก ที่ปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา

ตั้งแต่บรรพบุรุษ เช่น ประเพณีปีใหม่ ประเพณีแต่งงาน การทำบุญไหว้เจดีย์ พิธีกรรมเกี่ยวกับงานศพ หรือแม้แต่การออกไปทำไร่ปลูกข้าวก็ยังมีเครื่องเพลงเล่นดนตรีในช่วงระหว่างการพักผ่อนโดยมีเครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์คือ เตอะน่า และวงกลองยาว ส่วนบทเพลงหรือท่วงทำนองที่ใช้ร้องกันจะเป็นเนื้อร้องที่มีมานานแล้วไม่มีการแต่งขึ้นใหม่ตั้งนั้นลักษณะทางวัฒนธรรมดนตรีจึงคล้ายกับวัฒนธรรมดนตรีของชาวล้านนาคือ เป็นการสืบทอดแบบ ปากเปล่า (Oral Tradition) ซึ่งไม่ทราบแน่ชัดว่ามีการสืบทอดมาแต่สมัยใด (วุฒิสวัสดิ์ จีระกมล .2552:บทคัดย่อ)และชาวกะเหรี่ยงมีวิธีการถ่ายทอดหรือสื่อสารโดยใช้สัญญาณเสียงแยกกันได้ 2 รูปแบบ คือ ดนตรี และ เพลง (สมเกียรติ จำลอง. 2532:23)

2. เครื่องดนตรีของชาวกะเหรี่ยงน้ำตก

ในปัจจุบันชาวกะเหรี่ยงน้ำตกมีเครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ ที่บ่งบอกถึงการเป็นกะเหรี่ยงชนเผ่าป่ากะญอและมักถูกใช้ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับพิธีกรรมต่างๆ

2.1 เตอะน่า

เตอะน่า เป็นเครื่องดนตรีของชาวกะเหรี่ยงน้ำตกที่มีตั้งแต่โบราณที่มี สายสำหรับตี

ภาพที่ 7 เครื่องดนตรีเตอะน่า ของนายพะชนะนุญ คามภูผา
ถ่ายโดยผู้วิจัยเมื่อ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2555

6 สายซึ่งทำจากสายเบรกรถจักรยาน ลำตัวทำจากต้นตีนเป็ดเหลาให้เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ากลมมุ่มให้โค้งมนอ่อนช้อยด้านท้ายตัดตรงส่วนปลายหรือคอจะทำเป็นคานไม้โค้งยาวมีลูกบิดสำหรับตั้งสาย ใช้เล่นในยามว่างหรือนำไปเล่นในงานมงคลต่างๆ

3. ประเภทของบทเพลงชาวกะเหรี่ยงน้ำตก

บทเพลงของกะเหรี่ยงน้ำตกเรียกเป็นภาษากะเหรี่ยงว่า ทาเตาะเพาะ แต่ละบทเพลงจะมีเนื้อหาสั้นๆที่เขียนขึ้นมาตั้งแต่อดีต และไม่มีการเขียนขึ้นใหม่เลย รูปแบบของเพลงมีทำนองหลัก ๆ อยู่ 2-3 ทำนอง เปลี่ยนเพียงคำร้องและสร้างอารมณ์ของเพลงโดยการเปลี่ยนจังหวะเพลงให้ช้าลงหรือให้เร็วขึ้น เนื้อเพลงจะนำไปใช้ร้องได้ทุกโอกาส เช่น งานแต่งงานเป็นงานรื่นเริงจะเป็นบทเพลงสอนคู่บ่าวสาวถึงวิธีปลูกข้าว การตีผึ้ง หรือเพลงที่สื่อความหมายถึงความรัก การมีคู่ครอง แต่เมื่อนำมาร้องในงานศพก็จะเปลี่ยนทำนองและจังหวะให้ช้าลงเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศงานศพ หรือจะใช้ ร้อง เล่นเพื่อผ่อนคลายอารมณ์พักผ่อนในยามว่างจากการทำงาน และสามารถนำมาร้องร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ได้ เช่น การบรรเลงเตอะน่ากับการร้องเพลงโต้ตอบ มีเพลงอยู่ 10 บทเพลงดังนี้

เพลงที่ 1 เพลง เหยอะ โด๊ะ แว

เพลงที่ 2 ทา กอ เทาะ เนาะ

เพลงที่ 3 ทา ดอ เม โอ๊ะ และ เพลงหน้าดอโอ๊ะ

เพลงที่ 4 ทา บอ บ๊ะ ป่า หล่อ

เพลงที่ 5 ทา โอ๊ะ เลอ เปื่อ กา

เพลงที่ 6 ทา เทาะ เซะ

เพลงที่ 7 ทา อี ลอ

เพลงที่ 8 ทา เด ลี แพ และทาเคเทอะ

เพลงที่ 9 ทา บุ โฟ ลอ

เพลงที่ 10 ทา สุ หล่อและบทเพลงที่ใช้
โต้ตอบในโอกาสต่างๆอีก 4 เพลงดังนี้

เพลงที่ใช้ร้องในพิธีแต่งงาน (ทา พือป่าป
ลาเออะโม๊ะ) เพลงที่ใช้ร้องกล่อมเด็ก (ทา หมา มี โฟ
ชะ)

เพลงที่ใช้ร้องในงานศพ (ทาสะเดอะเนอะ
เดอะยะ) เพลงที่ร้องในงานทำบุญเจติย (ทา บุ โคะ)
ซึ่งผู้วิจัยได้นำเนื้อร้องเพลงต่าง ๆ เหล่านี้มา
เขียนคำอ่านและแปลความหมายเป็นภาษาไทยพร้อม
ทั้งเทียบเสียงเป็นโน้ตสากลเพื่อให้สามารถนำเครื่อง
ดนตรีสากลมาบรรเลงได้ตั้งบทเพลงตัวอย่าง

ภาพที่ 9 เพลงทาลอภาษากะเหรี่ยงที่มีคำอ่านและ
แปลความหมายเป็นภาษาไทย
ที่มา : โดยผู้วิจัยเมื่อ วันที่ 15 กันยายน 2555

และเนื่องจากเป็นวิจัยที่ประกอบกับ
งานวิจัยทางด้าน มานุษยวิทยาควิทยา ผู้วิจัยจึงได้
ถอดเสียงของเพลง ทาลอ เป็นโน้ตดนตรีสากล ได้
ดังนี้

ภาพที่ 10 โน้ตสากลที่เทียบเสียงจากบทเพลงทาลอ
ที่มา : โดยผู้วิจัยเมื่อ วันที่ 20 กันยายน 2555

สรุปและอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาพบว่าวัฒนธรรมของชาว
กะเหรี่ยงน้ำตกยังคงปฏิบัติสืบต่อกันมาอย่างเหนียว
แน่น ยังคงมีความเชื่อเรื่องของสิ่งต่าง ๆ เหนือ
ธรรมชาติ เรื่องขวัญ ยึดมั่นเรื่องผีเดียวเมียเดียวไม่
ผิดลูกเมียคนอื่น ให้ความเคารพผู้อาวุโส ยกย่องฝ่าย
หญิงให้เป็นใหญ่ในบ้าน การอบรมสั่งสอนจะไม่ใช้
วิธีการตีเพราะเชื่อว่าจะทำให้ขวัญหายไปจากตัวจะ
ทำให้เด็กเจ็บป่วย การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม จะ
เป็นการเล่าเรื่องผ่านนิทานที่มีอยู่มากมาย ไม่มีการ
บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรชาวกะเหรี่ยงน้ำตกทุก
คนยังใช้ชีวิตอย่างพอเพียงไม่ติดยึดวัตถุใช้ภาษา
กะเหรี่ยงเพื่อการสื่อสารกับคนในหมู่บ้านซึ่ง
สอดคล้องกับทฤษฎีเซตวัฒนธรรม (Clark
Wissler.1921) ที่ว่าวัฒนธรรมทุกระบบทั้งวัฒนธรรม
ทางวัตถุและจิตใจนั้นมีอยู่ทุกสังคมโลก และทฤษฎี
รากแก้วทางวัฒนธรรม(กาญจนา อินทรสุนานนท์.
2543:43) ที่ว่าความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมชุมชนที่
อยู่ร่วมกัน แต่ละคนในชุมชนมีจุดหมายในชีวิตที่
แตกต่างกันแต่ทุกคนจะต้องมีอุดมการณ์ร่วมกัน

ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมของชาว
กะเหรี่ยงน้ำตกมีเอกลักษณ์เฉพาะตนทั้งในเรื่องการ
แต่งกายผู้หญิงกะเหรี่ยงยังคงทอผ้าใช้เองและทอให้

คนในครอบครัว สำหรับอาหารนิยมนินอาหารรสจัด อาหารเกือบทุกชนิดต้องมีไขมัน พริกและเกลือเป็นส่วนผสม ส่วนภาษาเขียนก็มีอักษรที่ใช้เพียง 25 ตัว วิถีชีวิตผูกพันอยู่กับพิธีกรรมต่าง ๆ พวกเขาเชื่อว่าผีบ้านคือผีเจ้าที่ที่คอยปกป้องดูแลหมู่บ้านส่วนผีเรือนคือผีบรรพบุรุษที่จะคอยปกป้องลูกหลานผู้สืบสกุลด้วยความห่วงใยผีที่ชาวกะเหรี่ยงกลัวมากคือผีป่าซึ่งถือว่าเป็นผีร้ายคอยทำร้ายผู้คนมากกว่าปกป้องความเชื่อเช่นนี้เป็นบ่อเกิดคุณธรรมและค่านิยมในเรื่องการดูแลพ่อแม่ที่แก่ชรา

พิธีกรรมของชาวกะเหรี่ยงที่ต้องปฏิบัติในรอบปี ได้แก่ การเกิด การผูกข้อมือเรียกขวัญ การแต่งงาน การตาย และการไหว้เจดีย์ซึ่งทุกพิธีกรรมล้วนมีดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้องทั้งสิ้นในการประกอบพิธีกรรมจะให้ความสำคัญกับผู้ที่อาวุโสสูงสุดเป็นผู้กำหนดวันในการประกอบพิธีกรรมส่วนระบบครอบครัวจะให้ความสำคัญกับฝ่ายหญิงเมื่อแต่งงานฝ่ายชายต้องไปอยู่บ้านฝ่ายหญิงเพื่อช่วยทำมาหากินอย่างน้อย 1 ปีหรือจนกว่าน้องสาวของฝ่ายหญิงแต่งงานจึงจะแยกออกมาสร้างบ้านใหม่ และในการประกอบพิธีกรรมผูกข้อมือเรียกขวัญปีใหม่ผู้นำในการทำพิธีส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายหญิง

ชาวกะเหรี่ยงน้ำตกมีดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและสังคมชาวกะเหรี่ยงอย่างเหนียวแน่นจนแยกกันไม่ออก บทบาทของดนตรีที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ ดนตรีเพื่อความบันเทิงและดนตรีเพื่อใช้ประกอบพิธีกรรม ซึ่งชาวกะเหรี่ยงน้ำตกได้นำมาสร้างความผ่อนคลายให้กับชีวิตและสร้างบรรยากาศของประเพณีพิธีกรรมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นพวกเขาเชื่อว่าเสียงของดนตรีทำให้พิธีกรรมเกิดความศักดิ์สิทธิ์และยังสามารถเป็นสื่อเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่มองไม่เห็นได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านดนตรี

พิธีกรรมของปัญญา รุ่งเรือง (อ้างอิงจากณัฐนิช นักปี.2554:130) ที่ได้กล่าวไว้ว่าดนตรีทำหน้าที่เป็นสื่อประสานระหว่างจิตของมนุษย์กับพลังเหนือธรรมชาติซึ่งมนุษย์เชื่อว่ามีอยู่และสามารถติดต่อได้ด้วยการทำพิธีกรรมต่าง ๆ เครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่ากะเหรี่ยงน้ำตกคือ เตอะนำ เครื่องดนตรีที่ทำขึ้นด้วยวัสดุธรรมชาติที่หาได้ใกล้ตัว รูปทรงไม่สวยงามแต่มีเสียงไพเราะจับใจ บรรเลงร่วมกับบทเพลงร้อง (ทา)แต่ห้ามนำเตอะนำมาบรรเลงในงานศพเท่านั้น สำหรับทา คือ บทเพลงที่มีเนื้อร้องอยู่ในรูปแบบของบทกลอนที่มีมาแต่โบราณ ไม่มีการแต่งขึ้นใหม่ บทเพลงแต่ละบทเพลงจะแฝงไปด้วยคติสอนใจ การเปรียบเทียบให้เห็นสิ่งดีงาม การใช้ชีวิตที่ต้องพึงพิงธรรมชาติ การนำทามาร้องจึงมีข้อกำหนดไว้ด้วย เช่น ทาบูโคะ จะใช้ร้องเฉพาะงานไหว้เจดีย์ ทาปลือทาเจอ จะใช้ร้องเฉพาะงานศพ ส่วนทาทั่วไปที่ใช้ร้องไม่จำกัดว่าเป็นงานอะไรสามารถร้องได้ทุกที่ทุกเวลาซึ่ง มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น ทาเฑาะเณะ มีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติ ทาดอเมโอะ มีเนื้อหาที่ใช้ร้องโต้ตอบระหว่างหนุ่มสาวหรือทาพือป่า ปลาเออะโมะใช้ร้องในพิธีแต่งงานมีเนื้อเพลงที่ให้ความหมายว่า “เกิดเป็นคนแต่งงานก็เหมือนกับการเด็ดดอกไม้แม้จะเป็นดอกไม้ป่า ดอกไม้บ้านจะสวยหรือไม่สวยก็ควรจะเด็ดดอกไม้” หรือเพลงทาอิลอ เป็นเพลงที่เตือนใจให้รู้จักมองคนในแง่ดี ไม่มีใครที่ไม่มีดีในตัวจึงต้องรู้จักให้เกียรติคนอื่น อย่าดูถูกใครและอย่าทำตัวอวดเก่งต้องรู้จักถ่อมตัว

นอกจากนี้ดนตรียังเป็นสื่อที่สามารถยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวกะเหรี่ยงน้ำตกให้เกิดความรัก ความสามัคคีแต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีรวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตความเจริญเริ่มเข้ามาสู่ชุมชนส่งผลให้สังคมวัฒนธรรมที่เป็น

เอกลักษณ์ที่สืบทอดกันมายาวนานเริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงอีกทั้งการต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดจากสภาพเศรษฐกิจ ชาวกะเหรี่ยงน้ำตกเริ่มละทิ้งวัฒนธรรมของตนเองการประกอบพิธีกรรมบางอย่างก็เริ่มลดน้อยลง เริ่มปรับลดขั้นตอนเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายและประหยัดเวลาบทบาทของดนตรีก็เริ่มลดน้อยลงตามไปด้วยการวิจัยเรื่องดนตรีกะเหรี่ยงน้ำตกในครั้งนี้จึงน่าจะเป็นการกระตุ้นให้ชาวกะเหรี่ยงได้เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรมและดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่ามากขึ้นตลอดจนส่งผ่านไปยังอนุชนรุ่นหลังให้ช่วยกันอนุรักษ์วัฒนธรรมและดนตรีของชนเผ่าให้ดำรงอยู่ต่อไป

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยต่อไป

ในการลงพื้นที่วิจัยในครั้งนี้ เป็นก้าวแรกในการศึกษาชุมชนชาวกะเหรี่ยงน้ำตก ทั้งวัฒนธรรมและดนตรีกะเหรี่ยงน้ำตกในภาพรวม ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเจาะลึก ลงไปในประเด็นต่าง ๆ ในอนาคตดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะของวรรณคดีที่มีความละเอียดมากขึ้น
2. การศึกษาเปรียบเทียบ เตะธนู หรือ นาเดย์ ในหมู่บ้านชาวปาเกะญอในจังหวัดอื่น
3. การศึกษาดนตรีและรวบรวมบทเพลงจากศิลปินคนอื่นที่ยังไม่ถูกค้นพบเอกสารอ้างอิง
4. การศึกษาดนตรีและรวบรวมบทเพลงเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน
5. นำผลจากการศึกษาวัฒนธรรม ดนตรีของชาวกะเหรี่ยงน้ำตกไปเป็นข้อมูลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และโฮมสเตย์

เอกสารอ้างอิง

- จรัญ กาญจนประดิษฐ์. (2547). *การศึกษาดนตรีชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกอม่องทะเล ตำบลไผ่ล้อม อำเภอลำปางบุรี จังหวัดกาญจนบุรี*. ปรินญา นิพนธ์ ศป.ม. (มานุษยวิทยามหาวิทยาลัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐนิช นักปี. (2554). *ดนตรีพิธีกรรมของชาวเมี่ยนอำเภอลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร*. ปรินญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปัญญา รุ่งเรือง. (2544). *แนวทางการเตรียมตัวเพื่อเป็นนักมานุษยวิทยามหาวิทยาลัย: ในการประชุมวิชาการดนตรีครั้งที่ 3*. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ: พิมพ์และจัดพิมพ์. เซ็นเตอร์.
- ประวิตร โพธิ์อาศน์. (2527). *คู่มือการทำงานกับชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง*. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยชาวเขาและโครงการศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ.
- วุฒิสัทธ์ จีระกมล. (2552). *ดนตรีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง บ้านแม่ลาน อำเภอสันกำแพง จังหวัดสุโขทัย*. มหาสารคาม: ปรินญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมเกียรติ จำลอง. (2532). *รายงานการวิจัย การใช้สื่อประเพณี ดั้งเดิมของชาวเขาเผ่าเย้า ลีซอ กะเหรี่ยง*. โครงการสื่อสารเพื่อการพัฒนาที่สูงไทย/WIF กองควบคุมพืชเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยชาวเขา.

